

Written by தமிழ்நாடு

Friday, 05 February 2010 21:40 - Last Updated Friday, 05 February 2010 21:43

என்றாலும் தனது கொள்கை போல சூழ்ந்து வரும் காட்சியைத் தர்ப்பமாக சித்தரித்திருக்கும் சில வராகவன் அத்தகைய மனநிலையில் யோசித்து வெளியிட்ட படம் தான் ஆயிரத்தில் ஒருவன். அந்த மனநிலைதான் அவருடைய ஆளுமையின் சாரமாகவும் இருக்கலாம்.

இரண்டு, மூன்று படங்கள் வெற்றியடைந்து விட்டால் எல்லா இயக்குநர்களும் அவர்களையே உலகில் கடவுளாகி விடுவார்கள். அதன் பிறகு விரிந்த மெத்தையின் கருவறைப் பகுதியில் அவர்கள் மானாவாரியாக பசேக கொண்டு இருக்க, பலியாட்களாக உதவி இயக்குநர்கள் ஆமாம் போட இந்த உலகு தங்களிடமிருந்தே துவங்குவதாக அந்த கடவுள் இயக்குநர்கள் துணிகிறார்கள். அந்த வகையில் நிஜ வாழ்க்கையிலிருந்தும் துண்டித்துக் கொள்கிறார்கள். கற்பதையும், தடேவதையும், புற உலகை உற்று நோக்குவதும் கொள்ள வேண்டிய படப்பாளிப் பண்புகள் தலக்கீழாக மாறிவிடுகின்றன. படப்பின் உள்ளடக்கத்தை விழுங்கும் வடிவமும், இதுதான் ரசிக்கப்படும் என்ற ஃபார்முலாவும், அவர்களின் அரதப் பழசான தத்துவக் கண்ணாட்டமும் மீன்றாவது படத்திற்கான தகுதிகளாக இயல்பாக அமைந்து விடுகின்றன. அதுவே ஐந்தாவது படமென்றால் ஆண்டவனும் கையேந்த வேண்டும். இது சில வராகவனின் ஐந்தாவது படம்!

பதிவுலகில் ஆயிரத்தில் ஒருவன் விமரிசனங்களை வகைக்கொன்றாக பதித்ததிலிருந்து புரிந்த விசயங்கள்: “முதல் பாதி விருவிருப்பு, இரண்டாம் பாதி போர்-புரியவில்லை” இது இரசிகர்களின் அளவறைவதைப் படத்தை நிராகரித்த விமரிசனம். “வித்தியாசமான முயற்சி, கோலிவுட்டையும் – ஹாலிவுட்டையும் இணைக்கும் படம், தமிழின் முதல் ஃபேண்டசி – திரில்லர் படம்” இது படத்தை இரசித்தவர்களின் விமரிசனம். அப்புறம் நமது பின்நவீனத்துவ நண்பர்கள் விருந்தோதும் காட்சிகளையும், மொழிகளையும் கொண்டிருக்கும் படம், அதாவது “பாலியல் விழைவுகளை ஒளிக் காத நபர்கள், விளிம்பு நிலை மக்களின் சிக்கல்கள், மனிதனின் ஆதிகால போர் வெறியைத் தோன்மங்களின் வழியாக பிரதி காட்டும் நிகழ் உலகம்...இதயாதிகள்.

சத்தியமாய் இத்தனை நுட்பங்களும் நாம் படம் பார்க்கும் போது துளியனும் உணரவில்லை. இது வினவின் பாம்புப் பார்வையா, கலை விசயங்களில் இருக்கும் ஓங்க் கசிப்தனமா?

ஃபேண்டசி எனப்படும் இல்லாததை விரும்பும் கனவுகளும், விரும்பியே ஆகவேண்டியவற்றை நினகைக்கும் பகல் கனவுகளும், மாந்தீ ரிகத்தையும், சாகசத்தையும் துணைக் கழைத்துக் கொண்டு புனையும் கனவுகளும் உண்மையில் சமீக வாழ்க்கையிலிருந்து முற்றிலும் விலகியதா? இல்லை. அவை குறிப்பிட்ட சமீக யதார்த்தத்தின் தவேகையிலிருந்தே அந்த தவேகையை அடைய முடியாத சிக்கல்கையிலிருந்தே இயல்பாக தோன்றுகின்றன.

நாம் சிலைவராகவனின் வரலாற்று பார்வையை எங்கு நிறுத்து கொள்வது? இயக்குநர் சிலைவராகவன் பலரும் கருதுகிறபடி ஒருமசாலா இயக்குநர் இல்லையே? ஆனாலும் அவரின் புனைவுகளை வரலாற்று உந்துதல் எதையும் நம்மால் காணமுடியவில்லை. தமிழகத்தில் சோழர்களின் ஆட்சியில் தான் புவந்த, சமண மதங்கள் முறியடிக் கப்பட்டது, பார்ப்பனியமாகக் வகைமாக்கப்பட்டது, பொருளாதார ரீதியில் பார்ப்பனர்களையும், வளோளர்களையும் மையமாகக் கொண்ட நிலவாழ்வைச் சமீகம் நிலை கொண்டது. பல கிராம மக்கள் பார்ப்பனர்களாகக் கூட, கோவில்களாகக் கூட, அடிமைகளாக தாரைவார்க் கப்பட்டார்கள். சைவமாய் இறுகிய பார்ப்பனியத்தின் பிடியில் நந்தன்கள் எரிக்கப்பட்டார்கள்.

இத்தகைய எதுவும் இயக்குநரின் கண்களாகக் கோ, அவர் வித்தியாசமான படம் எடுத்ததாக சிலாகிக் கூட இரசிகர்களாகக் கோ படவில்லை. அவர்களைப் பொறுத்தவரை இந்த படத்தின் கதையைக் இரண்டாம் மனன்கள் அதுவும் தமிழ் மக்கள் அறிந்த இரண்டாம் ராஜாக்கள் தவிர்ப்பதுகிறார்கள். அவ்வளவு. அதனால் தான் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்திற்கு பெயர்பெற்ற வியட்நாம் என்ற பெயர் சோழர்களின் பெயரால் வாழும் தற்குறிகள் மற்றும் காட்டுமிராண்டிகள் இடமாக மாறியிருக்கிறது.

வரலாற்று உணர்ச்சியற்ற இந்தப் படத்தில் இயக்குநர் ஒன்றியிருப்பது தடிகளைத் தாண்டும் காட்சிகளும், படம் நடுக எது எதற்கோ ஊளையிடும் மனிதக் கால்களும் தான். இந்த தடிகளில் அவர் பலவற்றையும் கவலைப் படுத்தியிருப்பதை எப்பித்தான் “வித்தியாசமான” படக்கோஷ்டிகள் இரசித்தனரோ தெரியவில்லை. ஒருவளை ஒன்றுமே புரியாமல் பாராட்டினால் தான் மதிப்பார்கள் என்ற பரிதாபமா, அதுவும் தெரியவில்லை.

மீனவர்களின் தாயான கடலைக் கவலைப் படுத்தி, சிவப்பு வண்ண ஆதிவாசிகளை கவலைப் படுத்தி, அப்பறம் பாம்புகளைக் கவலைப் படுத்தி, பாம்பையும், ஆதிவாசிகளையும் கொசுபோல கொல்லும் துப்பாக்கிகளைக் கவலைப் படுத்தி, பாலவைத்தை வில்லனாக் கி, குகைக் கூள் கருப்பு சாயம்பிசிய மக்களைக் கவலைப் படுத்தி, இறுதிக் காட்சியில் எல்லாவற்றையும் கவலைப் படுத்தி, இந்தக் காட்சிகளாகக் கருப்பு, சிவப்பு வண்ணம் பிசிய நிறுக்கண்க் கான துணைநடிகர்களை கவலைப் படுத்தி, அவர்களுக்கு தயாரிப்பாளர் சம்பளம் கட்டக் கொடுக்கமுடியாமல் பட ஜெட்டை கவலைப் படுத்தி, தயிதமிழைக் கவலைப் படுத்தி, இந்த எழுவாக் கூட சிவப்போட்ட தொழிலாளிகளின் உழைப்பை கவலைப் படுத்தி, படப்பிடிப்பு முடிந்த உடன் தான் திரைக்கதையை எட்டிப் பிங்கில் எழுதி அகிரோ கருசுவோவைக் கவலைப் படுத்தி, படம் சோதனையைன்று புறக்கணித்த இரசிகர்களுக்கு பிரஸ் மீட்வதைத் து கதையைச் சொல்லி கவலைப் படுத்தி.... அப்பப்பா தாங்க முடியவில்லை.

Written by தமிழ்நாடு

Friday, 05 February 2010 21:40 - Last Updated Friday, 05 February 2010 21:43

செல்வராகவன் எனும் இயக்குநர் வித்தியாசமாக எழுப்பதற்கு இத்தனை கவேலங்களையும் 32 கோடியில் அளிக்க முடியும் என்றால் இதுதான் தமிழர்கள் இளித்தவாயர்கள் என்பதோ?

ரீ மாசென் நடிப்பில் பின்னிப் பிடித்துவிட்டார் என்று சில பதிவுகள் பாராட்டுகிறார்கள். கப்பலில் பாடும் எம்.ஜி.ஆர் பாட்டுக்கு ஜெயலலிதாவின் அபிநயம், மசேகைக்கு அடியில் துப்பாக்கி நீட்டிவது, சமீப கட்டையென்று பசுவது இவையெல்லாம் ஓடிப்போலாமா புகழ் மணிரத்தினத்தின் அபிநயங்கள், பார்த்திபனுடன் போடும் விரத தாப சண்டையெல்லாம் காதல் கொண்டனில் சோனியா அகர்வால் ஆடிய அபிநயங்கள், ஆங்கிலத்தில் சண்டை போடுவது, தபய தமிழில் வஞ்சுவது இறுதியில் சிஜி சக்திதலாவாக அகமார் க் வில்லியாக மாறும் போது இரசிகள் ஆறுதலடைகிறார்கள் அதாவது தங்களது ஆண்மையை கார்த்திக் வழியாக சீண்டிய பண்ணை வண்டு விட்டோமென. மொத்தத்தில் ஒரு நாலாந்து முகபாவனைகளை செயற்கையாக காட்டியதற்கே இத்தனை புகழ் என்றால் தமிழர்களை கருணாநிதியும், ஜெயாவும் ஏன் சூலபமாக ஏமாற்ற முடியாது?

அடுத்து பின்னவீனத்துவத்தின் பக்கம் கொஞ்சம் பார்க்கலாம். பிரதிவெளிப்படுத்தும் உவகையான கொண்டாட்டத்தையாரும் மனம் போனபி அர்த்தமாக கலாம். ஞான குருடோண்ட ராகவனிடம் கட்டால் குண்டலினியில் இருக்கும் மலாதாரச்சக்தியை ஏழு தடவைகளைக் கடந்து சிரசில் இருக்கும் பிரம்மத்துடன் இணைவது என்று விளக்கமளிக்கலாம். முள்ளி வாய்க் காலின் துயரத்தை உண்மையாக பார்த்து வராத சோகம் செட்டுபோட்ட சண்டையின் மலம் வருவதை தள்ளிவைத்துப் பார்த்தால் ஈழத்தை இந்தப்படம் நினைவுபடுத்தலாம். ஜே.கே போன்ற ஞானிகளிடம் கட்டால் மனிதனின் ஆதார ஏழு உணர்ச்சிகளின் (அது என்னவென்று எம்மிடம் கட்டால் தெரியாது) ஆழமான உளவியல் ஆட்டத்தை படம் கொடுத்து இருப்பதாக சொல்லலாம்.

[லீனா மணிமகேலன்](#) போன்ற COCKtail பண்ணியவாதிகளிடம் கட்டால் சங்க காலம் தொடர், ஈழக்காலம் வரை ஆணின் குறி போல ஆட்டம் போடும் போர்வையின் நள்ளிரவு தாக்க நீட்சியை, அற்புதமான உள்ளொளி புனைவு படம் பராக் கிரமங்களின் வழி படம் உரசுகிறது என்று சொல்லலாம். இப்பி சகலக் கொண்டே போகலாம் தான்.

படம் என்ன அதிகாரத்துவத்தை களேவிக் குள்ளாக்குகிறது? என்ன விளிம்பு நிலை மனிதர்களின் வாழ்வை கட்டியமைக்கிறது? என்ன விதமான பாலியல் விழைவுகளை போட்டு உடைக்கிறது? இப்பி பொருளே இல்லாத சூற்றி வளைத்து மக்கை தொடும் மொழியில் கடைகாமல் சாதாரணமாக யோசித்துப் பார்த்தாலே இரசிகனுக்கு ஏது ஏறியிருக்கிறது என்பதன் மலமே பதிலைத் தடேலாமே?

7 / 8

